

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyň JUDr. Naděždy Treschlové a JUDr. Hany Kadaňové v právní věci žalobce: **S. K.**, zastoupen Mgr. Michalem Poupětem, advokátem, se sídlem Konviktská 291/24, Praha 1, proti žalovanému: **Ředitelství služby cizinecké policie**, se sídlem Olšanská 2, Praha 3, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, č.j. CPR-9530-4/ČJ-2017-930310-V238,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

- [1] Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání a zrušení jednak rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 6. 2017, č.j. CPR-9530-3/ČJ-2017-930310-C232, kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 10. 3. 2017, č.j. KRPA-87504-16/ČJ-2017-000022-ZAM, ve věci správního vyhoštění žalobce, jednak rozhodnutí žalovaného ze dne 14. 6. 2017, č.j. CPR-9530-4/ČJ-2017-930310-V238 (dále též „napadené rozhodnutí“), kterým bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 10. 3. 2017, č.j. KRPA-87504-17/ČJ-2017-000033-ZAM (dále též „prvostupňové rozhodnutí“), jímž byla žalobci uložena povinnost nahradit náklady řízení

spojené s řízením o správním vyhoštění paušální částkou ve výši 1.000 Kč, a toto rozhodnutí bylo potvrzeno. Usnesením ze dne 8. 9. 2017, č.j. 2A 75/2017, vyloučil senát 2A Městského soudu v Praze řízení o žalobce směřující proti rozhodnutí Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 14. 6. 2017, č.j. CPR-9530-4/ČJ-2017-930310-V238, k samostatnému projednání.

- [2] Žalobce v podané žalobě namítal, že rozhodnutí o zamítnutí odvolání proti rozhodnutí ve věci správního vyhoštění je nezákonné, když prohlášení o vzdání se práva na odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně učinil v hektické situaci a pod nátlakem. Zároveň namítal, že tento úkon neměl náležitosti na něj kladené podle ustanovení § 37 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“). Dále namítal, že během řízení vedeného před správním orgánem mu nebylo tlumočeno do jeho rodného jazyka, když dále poukázal na to, že správní řízení trvalo jen velmi krátkou dobu. Z toho důvodu nemohlo být zajištěno jeho právo na spravedlivý proces. Dále uvedl, že nesouhlasí s tvrzením žalovaného, který ani v jiných ohledech neshledal předpoklady pro přezkum rozhodnutí správního orgánu I. stupně, aniž by toto stanovisko jakkoli odůvodnil. Namítal, že celé vedené proti němu je v rozporu jak s českými, tak i evropskými právními předpisy, a žalovaný tak měl zahájit přezkumné řízení podle ustanovení § 94 a násl. správního řádu.
- [3] Ze stejných důvodů žalobce navrhoval zrušení i žalobou napadeného rozhodnutí ve věci povinnosti uhradit náklady řízení.
- [4] Žalovaný v písemném vyjádření k podané žalobě navrhl její zamítnutí. Žalovaný uvedl, že trvá na svých závěrech, přičemž je toho názoru, že žalobce svým protiprávním jednáním vyvolal předmětné řízení tím, že vykonával pracovní činnost nejméně od února 2017 do 9. 3. 2017 na pracovišti společnosti Velká Pecka s.r.o., aniž by vlastnil povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. V podrobnostech žalovaný odkázal na odůvodnění napadeného rozhodnutí.
- [5] Z obsahu spisového materiálu předloženého žalovaným správním orgánem vyplynuly následující, pro rozhodnutí ve věci samé, podstatné skutečnosti:
- [6] Ve správním spise je založen úřední záznam ze dne 9. 3. 2017, ze kterého vyplývá, že téhož dne proběhla policejní akce zaměřená na kontrolu cizinců, kteří jsou na území hlavního města Prahy zaměstnáni bez oprávnění k pobytu nebo povolení k zaměstnání. Při této akci byl kontrolován žalobce, který doložil svojí totožnost cestovním dokladem Ukrajiny č. X, do kterého měl vylepeno pouze polské schengenské vízum typu D č. X s platností od 17. 12. 2016 do 15. 12. 2017 s délkou pobytu na 180 dní, vydaného dne 7. 12. 2016. Jelikož žalobce nepředložil žádný doklad opravňující ho k výkonu zaměstnání na území České republiky, došlo k jeho zajištění podle ustanovení § 27 odst. 1 písm. a) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů.
- [7] Dne 10. 3. 2017 byl žalobci ustanoven tlumočník z ruského jazyka a za jeho přítomnosti bylo žalobci téhož dne oznámeno zahájení správního řízení ve věci jeho správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. b) bod 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Téhož dne byl se žalobcem sepsán protokol o výsledku účastníka správního řízení za přítomnosti tlumočníka.

- [8] Krajské ředitelství policie hlavního města Prahy rozhodnutím ze dne 10. 3. 2017, č.j. KRPA-87504-16/ČJ-2017-000022-ZAM, rozhodlo o správním vyhoštění žalobce, kdy mu byla zároveň stanovena doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států EU v délce 2 let. Při převzetí tohoto rozhodnutí žalobce na originál rozhodnutí vlastnoručně poznamenal, že se vzdává práva na odvolání. Z toho důvodu bylo žalobci předloženo k podpisu prohlášení o vzdání se práva na odvolání, které žalobce vlastnoručně podepsal. Téhož dne pak byl žalobci vydán výjezdní příkaz k opuštění České republiky s platností do 30. 3. 2017. Dne 15. 3. 2017 podal žalobce proti tomuto rozhodnutí prostřednictvím svého právního zástupce odvolání, ve kterém mimo jiné namítal, že k podpisu prohlášení o vzdání se práva na odvolání došlo pod nátlakem. Odvolání následně dne 11. 4. 2017 doplnil. Rozhodnutím ze dne 1. 6. 2017, č.j. CPR-9530-3/ČJ-2017-930310-C232, žalovaný odvolání žalobce jako nepřipustné podle ustanovení § 92 odst. 1 správního řádu zamítl. Žalovaný vyšel z toho, že se žalobce v prohlášení o vzdání se práva na odvolání, které podepsal dne 10. 3. 2017, výslovně tohoto práva vzdal.
- [9] Rozhodnutím Krajského ředitelství policie hlavního města Prahy ze dne 10. 3. 2017, č.j. KRPA-87504-17/ČJ-2017-000022-ZAM, byla žalobci podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu uložena povinnost nahradit náklady řízení spojené s řízením o správním vyhoštění paušální částkou ve výši 1.000 Kč.
- [10] V odůvodnění tohoto rozhodnutí správní orgán I. stupně uvedl, že žalobce vyvolal předmětné řízení tím, že na území České republiky vykonával pracovní činnost (nejméně od února 2017 do 9. 3. 2017) spočívající v balení zboží na pracovišti společnosti Velká Pecka s.r.o. na adrese U Prioru 884/4, Praha 4, aniž by vlastnil povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu.
- [11] Žalobce podal proti tomuto rozhodnutí dne 15. 3. 2017 odvolání, ve kterém uvedl, že s ohledem na skutečnost, že považuje rozhodnutí ve věci správního vyhoštění za nezákonné, přičemž výrok o náhradě nákladů řízení je závislý na rozhodnutí ve věci samé, má za to, že je nezákonné i rozhodnutí o povinnosti uhradit náklady řízení. Dne 11. 4. 2017 a 13. 4. 2017 žalobce odvolání doplnil o další námítky směřující proti rozhodnutí ve věci správního vyhoštění.
- [12] Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 14. 6. 2017, č.j. CPR-9530-4/ČJ-2017-930310-V238, bylo odvolání žalobce zamítnuto a prvostupňové rozhodnutí bylo potvrzeno.
- [13] V odůvodnění žalovaný uvedl, že v případě, kdy správní orgán zjistí, že řízení bylo zahájeno v důsledku protiprávního jednání účastníka správního řízení, je povinen rozhodnout i o nákladech řízení, které tímto vznikly. Vyhláška ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hraď jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení (dále jen „vyhláška č. 520/2005 Sb.“) stanoví v ustanovení § 6 odst. 1 paušální částku nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti ve výši 1.000 Kč. Uvedl, že skutečnost, že se žalobce dopustil protiprávního jednání, byla doložena spisovým materiálem a byla dostatečně odůvodněna v odůvodnění rozhodnutí o správním vyhoštění.
- [14] Podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. může soud rozhodnout o věci samé bez jednání, jestliže to účastníci shodně navrhli nebo s tím souhlasí. Má se za to, že souhlas je udělen také tehdy, nevyjádří-li účastník do dvou týdnů od doručení výzvy předsedy senátu svůj nesouhlas s takovým projednáním věci; o tom musí být ve výzvě poučen.

- [15] Žalovaný s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasil, žalobce se ve stanovené lhůtě nevyjádřil. Soud tedy postupoval podle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s. a rozhodl o věci samé bez jednání.
- [16] Městský soud v Praze na základě žaloby, v rozsahu žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.), přezkoumal napadené rozhodnutí, včetně řízení, které jeho vydání předcházelo. Při přezkoumání rozhodnutí soud vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
- [17] Podle ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou uloží správní orgán účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti. Prováděcí právní předpis stanoví výši paušální částky nákladů řízení a výši paušální částky nákladů řízení ve zvláště složitých případech nebo byl-li přibrán znalec. V případech hodných zvláštního zřetele lze výši paušální částky na požádání snížit.
- [18] Podle ustanovení § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb. paušální částka náhrady nákladů řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.
- [19] Soud nejprve považuje za vhodné konstatovat, že napadené rozhodnutí žalovaného bylo vydáno v řízení o správním vyhoštění žalobce, pouze z administrativních důvodů na straně žalovaného nebyl výrok o nákladech řízení součástí rozhodnutí o správním vyhoštění, ale o nákladech řízení bylo vydáno samostatné rozhodnutí. Rozhodnutí o nákladech řízení však obsahuje výrok závislý na rozhodnutí o správním vyhoštění, a to i přesto, že byl obsažen v samostatném rozhodnutí. Výrok rozhodnutí o nákladech řízení, který je jako jediný výrok obsažen v samostatném rozhodnutí správního orgánu, tak má tzv. akcesorickou povahu k výroku o správním vyhoštění. Lze tak na tomto místě shrnout, že rozhodnutí o nákladech řízení je integrální součástí rozhodnutí o správním vyhoštění, a to bez ohledu na to, zda jsou oba výroky obsaženy v jednom rozhodnutí či zda je každý obsažen v samostatném rozhodnutí, výrok o nákladech řízení tak sleduje osud výroku o správním vyhoštění.
- [20] Ostatně o této skutečnosti svědčí i to, že žalobce podal proti oběma rozhodnutím společnou žalobu, ve které uplatnil námitky proti rozhodnutí o správním vyhoštění, které následně vztáhl i na rozhodnutí o nákladech řízení, které je na rozhodnutí o správním vyhoštění závislé. Jelikož žalobní námitky mířily prakticky jen a pouze do rozhodnutí o správním vyhoštění, považuje soud dále za vhodné konstatovat, že žalobu proti tomuto rozhodnutí Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 8. 9. 2017, č.j. 2A 75/2017-30, jako nedůvodnou zamítl. Žalobní námitky tedy byly vypořádány v tomto rozhodnutí, zdejší soud se s hodnocením žalobních námitek plně ztotožňuje a v podrobnostech na něj odkazuje.
- [21] Jak již bylo uvedeno výše, rozhodnutí o nákladech řízení je integrální součástí rozhodnutí o správním vyhoštění. Obstojí-li tedy v soudním přezkumu rozhodnutí o správním vyhoštění, soudu přezkoumávající rozhodnutí o nákladech řízení tak nezbyvá než přezkoumat rozhodnutí o nákladech řízení pouze z toho hlediska, zda byl dodržen řádný proces při vydávání tohoto rozhodnutí, a zda byla žalobci uložena paušální částka náhrady nákladů řízení v zákonné výši. Jiná situace by nastala, kdyby soud zrušil rozhodnutí o správním vyhoštění. V takovém případě by pak soudu přezkoumávající rozhodnutí o nákladech řízení, nezbývalo nic jiného, než z důvodu výše uvedené akcesority, žalobou napadené rozhodnutí o nákladech řízení zrušit.

- [22] O takový případ se však v nyní projednávané věci nejedná, a to z toho důvodu, že rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce bylo shledáno v souladu se zákonem (viz výše uvedený rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2017, č.j. 2A 75/2017-30). Soud tak pouze přezkoumal, zda byly naplněny podmínky pro uložení povinnosti nahradit náklady řízení stanovené v ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, resp. zda je uložena paušální částka náhrady nákladů řízení v souladu s vyhláškou č. 520/2005 Sb.
- [23] V daném případě je nepochybné, že žalobce svým protiprávním jednáním vyvolal předmětné řízení o správním vyhoštění tím, že vykonával na území České republiky pracovní činnost nejméně od února 2017 do 9. 3. 2017 na pracovišti společnosti Velká Pecka s.r.o., aniž by vlastnil povolení k zaměstnání, zaměstnaneckou kartu nebo modrou kartu. Tato skutečnost je potvrzena jednak obsahem správního spisu, jednak rozhodnutím o správním vyhoštění, ale také především zamítavým pravomocným rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 8. 9. 2017, č.j. 2A 75/2017-30. Správní orgány tak byly povinny rozhodnout o náhradě nákladů, které v tomto řízení vznikly, a byly tak oprávněny žalobci uložit povinnost náhrady nákladů řízení.
- [24] Soud tak po přezkoumání napadeného rozhodnutí dospěl k závěru, že správní orgány v případě uložení povinnosti k náhradě nákladů řízení paušální částkou postupovaly v souladu s ustanovením § 79 odst. 5 správního řádu a ustanovením § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., a uložily tak žalobci po právu povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1.000 Kč.
- [25] Ze všech výše uvedených důvodů soud neshledal žalobu důvodnou, a proto ji podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
- [26] Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., neboť žalobci nebyli ve sporu úspěšní a žalovanému žádné náklady v řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje,

vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Praze dne 17. dubna 2018

JUDr. Ladislav Hejtmánek v. r.
předseda senátu